

GRIGORE G. PEUCESCU

Director politic

ABONAMENTE:

In ţara 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei
In ab. si ab. de ab. 15 lei anual REDACTIA SOCIALISTICA
No. 3.—Plata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

N. Gr. FILIPESCU

Proprietar

ANUNCIURI:

anunțuri pe pagina a patra litia 30 bani,
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei litia.

ADMINISTRATIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

OPOZITIA DINASTICA

RAPOARTE COMERCIALE

MAI MULTA CLARITATE

UN CIOBAN DEPUTAT

NOSTIMADELE SEPTEMANEI

REGELE TESALIEI

OPOZITIA DINASTICA

In aceeași zi, eri, au apărut două articole, unul al d-lui Panu în *l'Indépendance Roumaine*, cel-alalt al d-lui Giani în *Rondul*, și unul și altul foarte interesante și caracteristice, din următorul punct de vedere:

In intrunirea opoziției de la 23 Februarie, căte-și trei oratori cări au luat cuvântul în acea zi, și-au exprimat sentimentele lor de devotament și de respect către tron, și moțiunea care fu presintată, la sfîrșitul intrunirii, exprima și ea aceeași sentimente.

Afară din coaliție însă, rămăseseră că-va oameni care puteau fi bănuiti că nu împărtășesc aceste sentimente. De pildă d. Giani, care nu se unea cu ideia ca opoziția să se adreseze Regelui pentru a schimba situația, putea, fi bănuit că nu are slăciașă încredere în Suveran pe care nău exprimat-o sesăi opoziției coalisate.

La însă ce scrise eri d. Giani:

«Sunt mai Carlis de căd Carol, imizarea într-o convorbire mult regrețatul C. A. Rosetti, cu căte-va lumi înainte de a muri,

«Aceasta este și credința discipului său.»

Tot eri, d. G. Panu, eu o atitudine mai puțin intransigentă ca de obicei, făcă cu palatul, pare a primi o transacțiune scriind următoarele în *l'Indépendance*:

«Mai mult de căd ori-când, Regele trebuie să avizeze, dacă vrea să prească mersul, din ce în ce mai îngrijitor a evoluției ideilor. Această evoluție se desvoltă ca apele crescănde ale unei mări, nu poate fi oprită de căd prin un singur lucru: Resturnarea d-lui Ioan Brăianu.»

In același timp d. N. Blaramberg face de cătă-va vreme un studiu istoric în favoarea dinastiei straine, care pe lângă interesul istoric are și un interes de... actualitate și lăudabile ce le adresează domnului strine (în sensul general al cuvântului) să reflectă puțin și asupra actualei dinastii strâne.

Așadar, după zece ani de un regim care a tolerat asasinate și procese scandalioase, eu un ministru a tot puternică căruia «nu i pasă nici de împărat, nici de suveranul său, nici de opinia publică» care a declarat că calcă legile cănd legile îi displace, după tot sprijinul dat de M. S. acestui regim, după toate complicitățile Regelui pentru d. Brăianu, astăzi vedem pe toată opoziția unită împrejurul tronului și exprimându-și respectul către Suveran cu o unanimitate care dovedește, cel puțin, pacienta sa.

Făcă cu această atitudine a opozitiei, care va fi atitudinea M. S. Re-

gelui? Va rămâne El nepăsat și va urma a da sprijinul său acestui odios regim?

Intr-un asemenea caz, ne unim și noi eu d. Panu și împreună cu d-sa suntem convingiți că, continuându-se actuala situație, fatal se va produce o evoluție, în sensul opoziției, care va recunoaște sus și tare că principalul autor al stării de astăzi este Regele și care, prin urmare, va arunca toată răspunderea asupra lui.

Si aceasta nu este numai o opinie personală, și care se aplică special la situația de azi. Aceasta este o lege generală, adevărată în toate timpurile și în toate țările, că un popor nu suferă multă vreme un regim ca cel actual. Se poate o țară obișnuită cu despotismul franc și leal, care își are și el avantajele sale, dar nu se poate împăca cu un regim de minciună, care are toate apărantele liberalismului și care este numai despotismul deghisat.

Această idee o exprimă Duvergier în *Istoria regimului parlamentar*, când zice: «Nobilelor agitațiuni a guvernelor libere, se poate prefera regularitatea mecanică și calmul exterior al guvernului absolut; se poate crede că luptele electorale, desbaterile parlamentare, discuțiile prin presă, au mai multe neajunsuri de căd folosite. Găci a zice unui popor că el își va numi reprezentanți, că aceștia vor discuta liber afacerile sale, că ei vor exprima asupra oamenilor și asupra lucrurilor modul lor dă vedea, dar că, la urma urmelor, părerea lor nu va trăma nicăi o dată, aceasta este a da înșăibil semnalul revoluționilor!»

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Paris, 17 Martie.—Cu toată desmintirea venită din Sofia, se asigură că pretențiile ridicate în ultimul moment, de către prințul Bulgariei, întăriză ratificarea convențiunii turco-bulgare.

Constantinopol, 16 Martie.—*Cale indirectă*—Intrunirea conferinței a fost amânată în urma schimbării ce s-a manifestat în intențiunile printului bulgariei, privitoare la cestiușa numărătoare pe 5 ani, și că chemarea d-lui Tsanoff a accentuat mai mult aceasta schimbare.

Constantinopol, 16 Martie.—*Cale indirectă*—In urma persistenții desordului, care s-a ridicat între Muhtarpaşa și Sir Drumond Wolf, în privința corpului de armă englezesc, ce trebuie menținut în Egipt, și pe care Muhtarpaşa nu voiește să-l susțină încă un mod temporal, se crede în general că Anglia va face demersuri energice la Constantinopol.

Se asigură chiar că aceste demersuri au și început, dar secretul e sănătății într'un mod foarte strict.

Canea, 17 Martie.—In consiliul ținut de comandanții flotelor combinate, amiralul rus a declarat că el nu va participa la un atac eventual contra flotelor grecești.

Paris, 17 Martie.—Circulația stărea am că Anglia și Turcia au angajat întrevorbiri secrete.

Turcia ar fi Angliei insula Rodu și Creta, în schimbul evacuării imediate a Egiptului de trupele englezesci.

RAPOARTE COMERCIALE⁽¹⁾

Toate avisele date de Camerile de coner și de industrie din Austro-Ungaria, ajung la una și aceiai concluzie: că guvernul imperial și regal din Viena

(1) Vede Epoca No. 82.

se facă tot posibilul pentru renoarea convențiunii comerciale cu România. Desideratul acesta e exprimat într-o formulă mai mult sau mai puțin cuvântă, de vecinii noștri dar, ori cum ar fi, trecând peste considerațiile de temperament, temeiul principal pe care se razină și necesitatea de a nu perde o țară de desfăcere așa de vitală lor cum e România.

Să le luăm pe rind.

Cameră din Viena,—prin raportul său, d. Singer declară:

«Că e de datoria ambelor guverne ca, înainte de desfăcerea convențiunii, să caute a proteja cu energie industria națională, fata de presunții prea din cale afară dusmanii ale tarifului roman, caci o piata de desfăcere o data perdută, numai cu mari sacrificii se mai poate redăstiga, ba de data cea mai puțină.

Ar fi prea trist și ruinos ca două guverne (austriac și ungár), care dispun de o mulțime de liniști ferate facute cu mari sacrificii materiale să cedeze bunului plac al României. Fiecare zi de întărire costa pe industria Austro-Ungara sume enorme.»

Si mai departe, d. Singer atingând cestiușa simplului tratat de favorisare, în casul când negoziările pentru tratatul de tarif nu au reușit, exprimă dorința că la nevoie se recurgă față cu România la represări, căci, adăugă raportorul, căd represăriile vor fi mai puternice și mai intensive, cu atât mai repede se vor putea întări obstacolele economice naturale ce ni se pun.

In fine camera de comerț din Viena, băgând de seamă, se vede, că prea pacătuesc în contra urbanității expresiunile raportului ei, voiește să justifice tonul acestui document oficial și de aceea de sigur crede că se justifică zicând:

«Rare ori se întâmplă ca în raporturile convenționale a două state vecine să se i-e vea nicio divergență atât de regretabilă în tot timpul duratei convențiunii, și ca să se dea probe de asa putină realitate tocmai de către partea care, în privința politica și economică, atunci începea a se desvolta.»

Această apreciere finală apropiată de un alt pasaj din raportul d-lui Singer, în coprinderea:

«Guvernul român, care a crezut de cuvință a proceda în modul acesta, Îndemnat de apeluri sovinte, pare a perde din vedere că loviturile economice adeseori se întorc cu putere îndoioată în contra acelui ce crede că le aplică....»

ne face să vedem în avisul Camerii din Viena mai mult un avertisment de ordine politică la adresa României, de căd rezultatul unor studii obiective și raționale.

Camera de Comerț din Olmutz și încheie observațiunile sale către guvernul austro-ungar în modul următor:

«Ne permitem a face să reiașă în general că este de cea mai mare importanță pentru industria austro-ungară de a menține clientela României și a peninsulei balcanice contra concurenței englezesc, franceze, germane și italiene, căci dacă aceste națiuni, și cu osebire Engleră și Franța, ar reuși să impună produsele lor, având și dezvoltarea industriei indigene, ar fi paralizate pentru mult timp. Este dar nevoie d'a desvolta cea mai mare energie pentru a întări acest pericol și pentru acest sfîrșit de a face să între negreșit, în convenție, clausa națională celei mai favorabile, pentru că acesta este singurul mijloc de a întări supinderile care s-ar putea produce în timpul duratei convențiunii.»

Camera de Comerț din Praga este cuvântă, Ea întrebuițea multă rațiune în studiu ce face și se menține în dreptății nu o împedică de a se estima astfel:

Insemnatatea regatului României, ca piață de desfăcere pentru produsele noastre, este cu atât mai mare cu că puterile occidentale ne închid granițele lor prin drepturi de intrare prohibitive; România lindea la slabirea legăturilor sale cu Turcia, și la stabilirea unei depline independențe în domeniul comercial. Astăzi însă împrejurările său schimbă; vechele motive politice au dispărut de cănd România a devenit un stat cu totul independent. Afara de aceasta, trebuie să recunoaștem că România, tributara până astăzi a celor lalte națiuni pe terenul economic, lucrează acum din toate puterile ca să capete și în-

dependență economică și cauță să desvolte toți germenii activității sale industriale, facând să se bucură de-a dreptul naționale de bogăție sale naturale. Pentru aceste cause convenția a fost criticată în tot timpul aplicării sale, și poate pricope de căd guvernul român să grăbită o denunță. In fața acestor fapte, trebuie se conveni că sortii de a capăta astăzi concesiuni în semnătate sunt mai puțin la număr ca la 1875.

In fine, Camera de Comerț din Cluj, demonstră prin cifre, că de la data convenției, exportul Austro-Ungariei în România crește netrecat, iar importul ei rămâne în raportul în care se găsă înainte de 1875. In adevar, plecând din 1874 constatăm că în acest interval, România:

	a exportat în Austro-Ungaria și a importat (în milioane)	de acolo
1871	49.7	36.9
1872	81.7	38.7
1873	68.8	39.3
1874	55.5	48.3
1875	38.7	40.2
1876	73.8	78.9
1877	90.1	179.8
1878	67.3	168.0
1879	68.9	124.7
1880	82.9	126.4
1881	72.1	135.0
1882	74.7	134.5
1883	(71) 74.5	153.9
1884	70.4	129.9

In aceeași condiție, Camera din Cluj se întrebă, se poate oare speră că România va primi renoarea convenției, dacă și se vor asigura și pe viitor, în aceași proporție favorurile pe care le-a avut?

La această întrebare Camera din Cluj nu poate răspunde în mod hotăritor. Recunoaște însă pierderile immense pe care le ar suferi comerțul și industria austro-ungară, în casul când convenția nu ar fi renoită, și crede că lăsând la o parte orice alte considerații, România se va convinge că un stat înțăr cu o populație de 5 milioane are să suferă pierdere mai mare ca Austro-Ungaria, care, în casul de un resboiu economic, poate să suporte mai înlungit consecințele lui.

In aceste din urmă aprecieri ni se pare că se resumă toate obiecțiunile și toate desideratele Camerilor de Comerț din Austro-Ungaria:

Si ca corolar la această cestiușă, în casul de a o resolva în mod negativ, vine acela de a se ști care trebuie să fie politică economică a guvernului român, față cu țările străine?

Pe că vom putea, aceste două întrebări, una subordinată celei lalte, le vom deslega în numerale viitoare.

Cayrol.

MAI MULTA CLARITATE....

Convenția comercială cu Austro-Ungaria, reprezintă, precum toata lumea scie, suma sacrificiilor economice pe care țara le-a jerit în 1875, pentru a și câștiga independență sa politică.

Ceea ce constituia un *act de înaltă al negație* la 1875 pentru principalele dinăuntrii, ar deveni astăzi un document de *înaltă neprincipere și servitute* pentru regatul României din 1886. Astfel se și explică rațiunea de a fi a tarilor autonome. Noua politică economică a guvernului, anunțată cu atâtă pompa și ostentație, trebuie să treaca în domeniul realităților, în mod general, pentru că se inspire încredere de a ne ocupa de dânsa. Altintreli, dacă toată truda de a combina un tarif autonom nu a avut alt scop de căd a ne înțări simpatie unor, de a poloni impaciență altora și de a servi ca un fel de spaimă pentru cei mai mulți, atunci regimul economic al guvernului nu e de căd o curată glumă, care'l va descredita și mai mult.

Cerem dar mai multă claritate în declarațiile ministrului nostru de externe, căci cu frasile son

lor bine-săcătoare ar remânea sără efect la Atena.

Atena, 15 Martie.— Guvernul a decis să urmeze cu pregătirile de răboiu și cumpără mari cantități de bucate din Rusia.

DECREE

— Consiliile generale ale județelor Romanați și Teleorman convocate în sesiune extraordinară, pe lângă cestuiurile ordinare pentru care a fost convocate, se vor maș ocupa și cu cestuiurile puse prin decretele No. 671, 674.

— Să disolvă consiliile Comunelor rurale: Balșătești din județul Neamț și Darabani din județul Dorohei.

— D. Stelian N. Nicolașu s'a confirmat ajutor de primar al Comunei Urlița.

— D. Ioan Vladoiu este numit subprefect în județul Putna.

— D. Chiriac Manoliu polițian al orașului Neamț.

— Se cedează de veci, județului Teleorman, proprietatea Statului, fosta casa Maria Popescu din T. Magurele.

— Se apreobă amenajăriile padurii d-lui D. Bibescu.

— D. G. Pavelescu se numește secretar al porturilor din Teleorman.

DINTR' O ZI INTR' ALTA

Din Cioban Deputat

Sub titlul: «Din Cioban Deputat» ziarul *Neue Freie Presse* publică, în numărul său de Marți, următoarea istorie romantică asupra unuia din deputații noștri:

Unul din deputații Camerei române, Iosif Ioan Guriță, era deja de 20 de ani când conducea încă turma unui boer la pașune pe lângă Bacău. Vara copil din mai multe sate aveau obiceiul dătrece pe lângă locul unde pășteau oile pentru a merge la școală în satul principal. Mai în tot-dă-ună unul din copii românești cu păstorul spre a asculta cântecelor duioase pe care el le canta pe *cavalul* său. De la unul din acesti copii pare că Guriță a învățat alfabetul și a început să scrie puțin. Într-o bună zi sătenii din apropiere s-au revoltat și au atacat castelul boerului care voea să le răpească o parte din pământul lor. Atunci se auzii o lovitură din pușca din castel și unul din săteni căzu mort.

Terenii o luară la fugă și fură dăți în judecătă. Guriță păstorul fu chemat ca martor. Pe neașteptate el și înaintea tribunalului și cu vînturare în care facu o descripție a miseriei și nevoilor sătenilor, întrebuițând niște cuvinte simple dar convingătoare. Toată lumea fu uimită de aceasta cuvântare. Din acea zi soarta păstorului era decisă. De la vîrstă de 25 de ani începu, prin ajutorul unor persoane căritabile, să învețe să scrie și să scrie. În timpul acesta talentul său oratoric să devolte din ce în ce mai mult.

După cățăva ani el interveni în agitația în alegerile ce avură loc în districtul său și chiar ministrul nu desprețuiau ajutorul său în favoarea candidaților lor.

Caci Guriță șinea să meargă din sat și să influențeze pe săteni, prin

discursurile lui radicale. La ultimele alegeri el și pușe singur candidatura și fusă în unanimitate de sătenii săi. Programul său este:

Imbunătățirea soartei sătenilor.

El este unul din oratorii cei mai temuți af camerei române, mai ales în cestuiul agrar. Năsterea lui din oameni de rând n'a impiedicat o bogată fată de boer să dea mâna și avea sa casă. Casa lui este acum locul de întâlnire a élitei societății din Bacău (!).

Ce noroc că din străinătate ne vin informații atât de prețioase asupra legiuitorilor noștri. Mărturisesc că cunoșteam personal pe d-l Guriță sără și avea cea mai mică idee de eloceană să și mai ales de talentul său pe *cavalul* păstoresc. Singura împrejurare ce mă face să cred că corespondentul ziarului vienez are dreptate când zice că d-l Guriță a fost păstor de oî, este esteriorul său sănătos, muscular, și fidilitatea sa cam *câinească* către primul ministru. În ce privește talentul său oratoric, să zice că în timpul culesului viilor acest talent să desvolta într'un mod surprinzător. Dar, din nenorocire, guvernul nu convoacă Adunările de căduri după această epocă. Poate bietul guvern o face de frica torrentelor de eloceană a marelui agitator agrar. Prudentul Ion Brătianu (cum îl numește *Budapesti Hirlap*) și ce periculoasă este zicătoarea *in vivo veritas*.

Partea amoroasă și casnică a romanticei cariere a deputatului păstor o lasă la o parte. Nici nu e de mirat că cineva care să cheamă *guriță* să nu și facă o impresiune fulgerătoare asupra secesului frumos. Un nume atât de strălucit nu putea de căd să formeze inimile femeiescă! Si Paris s'a deghisat în păstor pentru a farmeca pe frumoasa regină a Sparlei.

Fericită țara și România,

A ajuns ciobanii să fie deputați! și să mai miră lumea că bugetul este tuns cu măestrie, că Adunările merg strâns și că deputații votează cu o unitate de vederi ce are asemănare cu mișcările unei turme, că oile rătăcite ca generalul Lecca, d. Dim. Ghica etc. să intorec repede la stână.

Toate aceste, nuoi nu le înțelegem. Parlamentul are un cioban!

CRONICA

Nostimadele Septembriei

Cu două luni înainte de sfîntu Gheorghe și sfîntu Dumitru, proprietarii de imobile au luat de mult timp obiceiul să se închirieză casele, anunțând prin niște afișe, lipite pe geamurile proprietăților lor, că localul este

de dat cu chirie și că prin urmare se strămută locatarul actual.

Urmând acest exemplu, ministerul justiției a cerut, cu două luni înainte de sfîntu Gheorghe, strămutarea curței de apel din Focșani la Galați, invocând un argument economic, pe care îl recomand proprietarilor de case din București. Într-adevăr, Ministerul pentru a obține această strămutare, s'a rezemat pe un argument budgetar de o sută mil lei pe an, pe când proprietarii noștri de case au obiceiul să se schimbe chiriașii numai în scop de a mări prețul chirier.

Mă întreb însă ce va folosi faimoasa lege de inamovibilitate a magistraturii, dacă nenorociti judecătorii nu vor fi mai înțeliți să se pot bizui pe inamovibilitatea domiciliului lor juridic.

Cu toate acestea, reprezentanții judecătului Putna, să nu se necajească afară din cale, dacă guvernul a crezut nemerit să strâmte curtea din Focșani la Galați, căci o informație publicată în *l'Indépendance roumaine*, afirmă că se va forma în curând un batalion de pontonieri cu reședință în Focșani. Ministerul a luat negreșit aceasta înțeleaptă măsură, pe de o parte spre a înlocui magistratura din Focșani printre un element mai resboinic, iar pe de altă parte spre a încredea pe colectivisti că nu le-a luat din mînă or ce *pont...* oneri!

Toți stăpâni de case având obiceiul să facă meremet la proprietatea lor înainte de sfîntu Gheorghe, ministerul justiției a mai propus și ceva modificări la *parchetul* tribunalului Arges, dar a permis cu desăvârsire din vedere că paradoxală întregul tribunal Ilfova ajunsă în ce în ce mai subredă.

Camerile au votat reparațiile și strămutarea despre care vorbi să se multă discuții, caci d. I. Brătianu a făcut din aceste darăveri o chestiune de încredere.

Intr-adevăr, nu trebuie să perdem din vedere că «*încrederea d-lui Ion Brătianu*» președintele consiliului de ministri, joacă astăzi un rol însemnat în viața din toate zilele, un rol mai însemnat chiar de către *pastile Géraudel*. (A se vedea anunțurile publicate la pagina 3-a din toate ziarele).

Prin zilnică întrebuițare a *pastilelor Géraudel*, se zice că te poți întâmau de tuse, înecăciune, oftă și altele. Dar prin zilnică întrebuițare a «*încredere d-lui I. Brătianu*» poți să ajungi la rezultat mult mai minunat.

Spre pilda, tânărul avocat Mihalache Cornea, care și-a pierdut glasul cu desăvârsire la 1875, în urma unui accident de drum de fer... Crawley, a redobândit o putere de plămân nepomenită, înghîind 15,000 picături din senza numita «*încredere d-lui I. Brătianu*» și astăzi el poate rosti discursuri în Camera.

Mai putem da exemplul fostului consilier Meitan, actual senator guvernamental. Acest nenorocit, care fiind din opoziție se abținuse timp de mai mulți ani, suferă de o boala *con-*

stituțională preschimbata în *comentariu*. (10 lei exemplarul, depus spre vînzare la toate librăriile).

Ei și-a redobândit puterile numai multumitesei nenumărate *încredere d-lui I. Brătianu*!

Să nu uităm pe d. S. Iorgulescu, un fost magistrat, astăzi cam incarcat, care, în calitatea sa de procuror general, se îndopase cu *concluzioni* în procese de presă contra roșilor și a fost înțaduit ca prin minune cu căteva picături din esența *încredere d-lui I. Brătianu*!

Această cură miraculoasă se găsește chiar zilnic înregistrată pe pagina cea din urmă a *Monitorului oficial*!

În sfîrșit, efectele acestui leac minunat nu se pot număra, și mai de nimic, un militar care odinioară trăsesă cu băretele peste jurământul cerut soldaților și peste iubirea către tron, a redobândit în 24 de ore o dragoste nebună pentru tot ce poate înmăcar miroși a ceva regesc, numai și numai prin căteva injecții din esența numita *încredere d-lui I. Brătianu*!

Cititorii sceptici care nu mă cred că, încercă *încrederea d-lui I. Brătianu* și vezi și tu!

Depositorul general este strada Colței, vis-à-vis de casă de la jandarmilor călări. Deposite speciale sunt înșinătate la toate ministeriale și administrațiunile din țară.

Pastile Géraudel aș ramas pe jos!

Faceți loc bălsamului numit *încredere d-lui I. Brătianu*! Max.

INFORMATIUNI

țiune in contra monopolului chibriturilor votată de adunare.

Președintele consiliului de administrație al fabricii de chibrituri, expune președintelui senatului, că fabrica de la Filaret având o conceștiune de la stat pe 25 ani nu poate fi lesată în drepturile ei de o lege posterioară, fără a avea drept la o despăgubire ce va fi în raport cu daunele ce i se cauzează.

Așăm cu părere de rău că simpaticul deputat d. Ianoli, este foarte greu bolnav.

Medicii sper însă o completă înăsărișire.

România de eri se arătă publică o scrisoare a d-lui Gianni, în care dă raspuns la unele articole publicate, în *l'Indépendance roumaine* și în ziarul nostru.

Abundența materiilor ne impiedică a reproduce azi acest articol. Privim însă ea o datorie de împărtășită dă publica articolul d-lui Gianni, ceea ce vom face în numărul de mînă.

Postă din Moldova a sosit azi cu trei ore întârziere, din cauza viscolului și a zăpezii ce a fost astă noapte.

Un consiliu de miniștri s'a ținut azi sub președinția d-lui Ioan Brătianu.

Comisiunea antifiloxerică, zice *Romania Liberă*, a cerut reducții mari în bugetul ce-i fusese prezentat de către direcția serviciului. Se dinunda de aseară a fost foarte agitată.

După aceia, opoziția va porni prin judecătăndește unde se va ține o serie de întâlniri.

D. Hajdău a plecat în stăinătate.

Se vorbește de demisia preșefului judecătului Fălcău.

D. doctor Calenderu și-a dat demisia din postul de director al serviciului sanitar.

In privința boalei d-lui General Budișteanu, medicii cred că dăsa a intrat în convalescență.

Printul de Chimay, tatăl printesei George Bibescu și al ministrului de externe al Belgiei, a început din viață la vîrstă de 78 de ani.

Citim în *Romania* de azi sub titlu *Colectivisti și instituțiile de credit*, următoarele linii:

Vestitul căpitanul Paul Stătescu, a construit în Tulcea o casă, sistem elvețian.

Construcția este în pauzanță, și ca clădire este cu desăvârsire condamnată; fiindcă s'a pus temelie grinzii de brad, cari, pu-

mici detaliu posibile asupra acestei tragedie întâmplări.

Când comtele Adlersward sosisă la palatul ambasadei, agitațiunea, sgo-motul, pe care îl produse acest eveniment, încă nu se potolise.

Secretarii spăimântați spuse că d. Mineleko încă nu s'a reîntors. Dupa ce i se comunică aceasta, comtele Adlersward întreba dacă poate vedea pe ambasadrice pentru a-i prezenta personal condoleanțele Regelui.

— Mă duc să mă informez — zise printul Gariatinski, primul secretar, care primește pe adjutanțul Regelui.

Nadjeska Ivanowna era în buduarul său întinsă pe canapea și îmbrăcată într-o ușoară mantală. Nu voia să se pue în pat. Când printul Gariatinski batu în ușă, prințesa era singură numai cu femeia sa de casă; capul iera înconjurat de bandelete și atipise puțin. Cu toate acestea ea auzi frasă următoare care printul o șoptea servitorul:

— D. ambasador n'a venit încă, comtele Adlersward a venit în numele Regelui, și vrea să stea dacă poate fi primit un moment de d-na prindă.

Camerista se apropia de bolnavă și i repetă cererea.

— Zi-i comtelui Adlersward să intre, și retrageți, când voi să sună să vî.

(Va urma)

bile—zise Geheimrath; de oare ce, cum se poate admite că ambasabricea care a avut destulă prezență de spirit, dupe atentat, de a se ține pe cal, să nu poată recunoaște pe agresorul său care de trei ori a lovit'?

Regele remase mut. Penru el raportul lui Geheimrath da acestui eveniment un caracter cu totul altul de căt acela ce era comun acestor soiuri de întâmplări.

Dacă Nadjeska Ivanowna refuza astfel de a numi pe acel ce a lovit' oacesta să face de sigur pentru aceia că acel om poartă un nume respectat, pe care ea voie să l'apere contra indignării publice; acest om, pe care, cu toate acestea, voia încă l'cruța, n'o să soj să chiar?... Natură nobilă și devotată! cum se recunoaște bunătatea ei!

Domnul de Mineleko trebuie să fie într-o stare spăimântaloare—zise de odată Regale.

— În adevar așa are să fie, când va afa.

— Cum, el încă nu știe?

— Nu Majestate. A' esit călare la o ră după plecarea prindesei și încă nu s'a întors.

— Ah! aceasta e de mir

trezind, va produce imediat dărimearea caselor.

Această clădire cu tot locul ei nu poate valora de căt cel mult 5.000 franci.

Densul a găsit experți care să o valoreze cu 90.000 franci, și în baza acestelui evaluare, a contractat un împrumut la creditul urban din București de 25.000 franci.

Puteam asigura că creditul va rămâne cu casa, și va pierde cel puțin 20.000 fr.

Primim din partea d-lui Codrescu avocat al soților Miulescu, următoarea scrisoare :

Domnule Redactor!

In procesul Miulescu, martorul Anghel Demetrescu istorisea modul stabilirei relațiilor sale cu familia Miulescu și moarta Maria Popovici. Dacă legea urează faptului producea un fel de ilaritate în sală, acesta se datoră naționalului facultă de martur.

Pentru apărare însă era necesar să se stabilească, că, între moartă și acuzații există armonie și că nu acuzații îndemnau pe moartă să meargă în casătorie pe d. Anghel Demetrescu, ci singură ea și îndreptase sentimentele aiaurea.

Acest fapt reiese din depunerile marturului la judecător și trebuie repetat oral înaintea juraților. Prin urmare rugă pe d. președinte să pună marturul următoare întrebare :

“De să istoricul martorului produce un fel de ilaritate în sală, rog, cu toate acestea, pe d. președinte, să întreb, că cîntă moartă la piano, când venea pe la dînsa în cele din urmă.”

D. Președintele a crezut de cuvîntul să nu pună întrebarea și a îmi face acel răspuns publicat deja, și care dovedește că fiind prea mult serios și prea mult delicat, nu facea de căt să dea altora din ce avea prea mult.

D. Președintele mi-a refuzat cuvîntul ca apărător. Nu prîncepe de ce.

Poate că d. M. Poenaru-Bordea, credea că o să amintesc apostrofele sale, ceea ce nu aveam în gînd, de oare ce, de la un magistrat ca d-lui, un avocat începător nu poate de căt să cîstige.

Era convenit ca d. Cantilli să vorbească cel din urmă. În începutul pledeariei sale, constă că reu mî se refusă cuvîntul, căci *acusarea*, d. procuror general, care a luat de două ori cuvîntul, și parte civilă au întrebuit mai multe ore de căt toți apărătorii care au vorbit, plus interrogatorul, de aproape trei ore, facut cu imparțialitate (?) de d. președinte.

N. Codrescu.

STIRI TEATRALE

Concertul dat eri seară în sala Ateniei de d-șoara Chehaladi a avut o reușită completă.

Tinăra pianista a dovedit că este săptînă pe instrumentul pe care îl mănuște cu maestrie surprinzătoare. D-ra Chehaladi posedă mai toate insușirile unei buni pianiste. Applausele gînoase ale publicului au salutat pe valoroasa artistă.

D-șoara Vermont a dat concursul și concertantei declamând două poesi cu un talent deosebit. Mai ales în *Mireasa Pandurului* a d-lui M. Bonachi modul excelent d-rii recita și d-rii nuanță a tinerii artiste a facut un mare efect și i-a atrăs salve de aplaște.

D-ni Niculescu și Weinberg au contribuit și el la succesul serateri.

—0—

Observăm că astăzi care anunță reprezentările d-șoarei Teodorini au apărut și unele ziaruri nău primis în locurile ce li sunt rezervate. Stim că d-rii Teodorini năre nevoie de concursul nostru, dar așteptăm cel puțin ca d. Xenopolu să nu facă și în aceasta imprejurare osebiri de opinii politice.

In căt ne privește vom plati locul nostru și vom aplauda meritile artistei române, chiar după lipsa de politie pe care ne a arătat-o d-l *impresario politic*.

FELURIMI

Sinistru maritim. — Din New-York se telegraflază următoarele : Vaporul *Oregon*, să aibă noaptea cu un alt vapor necunoscut. Ambelor vase său scufundă; se crede că au perit toți oamenii din vasul necunoscut. Persoanele din vaporul *Oregon* au fost scăpate de vaporul german *Fulda*. Tot bagajul să a pierdut. Din 600 pungi postale au scăpat numai 69. Nemărul persoanelor aduse aici de vaporul *Fulda* este de 800.

Foc pe apa. — Clydeul, unul din fluviile Scoției, a înfățișat acum cîteva zile spectacolul extraordinar al unui fluviu în foc. De mai multe săptămâni se observase pe suprafața apelor luminoși, caror nu se dedese prea multă atenție; acum cîteva

zile un pescar din vecinătatea de Glasgow, după ce și aprinsese pipă, aruncă chibritul încă în apă, și dă odată flacările se întinseră d-asupra fluviului pînă la o mare depărtare. Acest fenomen se atribue unei acumulări de gaz provenind din strătele de carbuni, care se află sub fluviu. Un fapt analog s-a constatat în 1829 la Holmes, unde mai mult timp apele au fost pline de gaz, care se puteau aprinde ori cînd și această descoperire era datorită tot unei asemenei cause.

Un rege decorat de popor. — Cu ocazia zilei onomastice a regelui Umberto miniștrii l-au predat medalia de aur, din preun cu diploma, ce-i-a dedicat o națională pentru că a vizitat pe bolnavii de boala în Neapole și Busca.

Louise Michel, năre noroc. Ca la Versailles, așa a fost fluorată și la Boulogne, Nantes, Levres etc. În Vincennes au aruncat după ea cu mere putrede. Plecând de acolo, pe drum i s-a returnat trăsura : cineva săiasă cu fereastră cinci spîne de la o roata. Satrundu-se de huiduilele nerecunoscătorilor săi compatriotii, Louise Michel are de gînd să plece în America, spre a propovădui acolo fericirile anarhiei, căci nimeni nu e profet în patria sa.

Doctorie universala. — Între lucrurile rămase după moartea renumitului doctor olandez Boerhave s-a găsit și un pachet bine închis și sigilat, care purta inscripția : « Singurul și cel mai profund secrete ale medicinii. » Când s-a vîndut biblioteca doctorului repausat, pachetul acesta s-a platit cu 10.000 florini olandezi. Ajungând cumpărătorul acasă cu comoara dobândită, o deschise cu o nespusă nerăbdare. Ce să vezi însă ! După ce a desfașurat o mulțime de hărții, gasi în fine o fojă, pe care erau scrise cîntele : « Tine capul rece, picioarele calde și trăcesc regulat, poți apoi să rizi de fojii doctorii ! »

COPURILE LEGIUITOARE CAMERA

Sedința de Joi, 6 Martie 1886

Sedința se deschide sub președinția d-lui I. Agarici.

Se votează fără discuție proiectul de lege pentru modificarea circumscriptiilor Curților de apel din București și Craiova și a jurisdicției parchetului din județul Argeș.

D. Gr. Vulturescu dă citire proiectului de lege pentru organizarea justiției în Dobrogea.

D. G. Paladi combată proiectul și cere amânarea lui, pentru că să fie mai bine studiat.

D. ministrul Stătescu spune că d. Paladi nu cunoaște de loc Dobrogea și prin urmare nu trebuie să se ție seamă de observările d-sale.

D. Stătescu cere ca să se respingă amânarea și apoia de va fi trebuință să se propui amendamente.

Discuția se închide și amânarea se respinge.

Legea să ia în considerare cu 65 bile albe contra 7 negre.

Se da citire art. I.

D. Iepurescu cere a se înlocui cuvenitul *judecătorie de pace*, în *judecătorie comunala*.

După o mică discuție, la care participă d. Vulturescu și N. Ionescu art. I. se votează astfel :

Art. I. În fiecare comună rurală se înființează o judecătorie comună compusă din primar și, dacă partile o cer, și de doi consilieri, căte unul de fiecare parte, din stînă consiliul comunal, pentru fiecare priponire. Notarul Comunal va servi ca grefier.

Se da citire art. 2, care se votează astfel, ștergându-se, după cererea d-lui Iepurescu, virgula după cuvenitul *judecătorie de pace*:

Art. 2. Căderea judecătoriei comunale este de a impăca priponirile de orice nață și de orice valoare care să arivă într-o judecătorie.

Dacă părțile aparțin la două comune diferite, judecătoria competentă este aceea a comunei părțilui sau a lucrului de priponire de vorba de un imobil sau de o sesiunea unui drept imobiliar.

Se da citire art. 3.

D. Al. Marghiloman, combată dispozitia din acest articol, care prevede ca reclamațiile să se facute și verbal, sau să se prevadă ca reclamațiile să se facă conform procedurăi civile.

D. M. Cogălniceanu, combată amen-

damentul d-lui Marghiloman, pentru motivul că sunt o mulțime de jefuri care sfârșesc mai ales pe oamenii care nu sunt români.

D. Poenaru-Bordea, propune un amendament ca atunci când reclamația va fi săcătu verbal, reclamația să fie consemnată într-un proces-verbal.

D. Ministrul primește amendamentul.

Art. se votează astfel :

Art. 3. Procedura înaintea acestelui judecători va fi cea următoare :

Reclamantul se va adresa în scris sau verbal către primarul comunel cu cerere de a chema înaintea judecătoriei pe acela cu care are priponire, arătând și obiectul priponirei.

In caz cînd reclamația va fi facută verbal, ea va fi consemnată de către primar într'un proces-verbal.

Se dă citire art. 4 care se votează ne-modificat și sună astfel :

Art. 4. La ziua soarelui, fie-care din părți și la spune pe rînd părțile sale și judecătoria, compusă cum să arătă mai sus, ascultându-le, va căuta a le împăca. Daca va însuți, atunci va da la mâna fiecărei părți căte o carte impăciuitoră. Această carte avea puterea unei hotărâri judecătoriști, dar nu va fi executorie de căt după ce se va omologa de către judecătoria de ocol, în coprinsul căreia se afișă acea comunitate.

Dacă judecătoria comună nu va putea împăca pe părții, atunci pînă la 15 lei va putea judeca priponirea cu drept de apel la judecătoria de ocol ; iar de la 15 lei sus, vă da carte că impăciuitoră nu s-a putut face, și parte reclamantă va rămâne în drept să pornească judecata înaintea lui în instanță.

Atât cartea de impăciuitoră cât și cea de judecătorie se vor scrie în dosul petiției sau reclamației și se va trece în registrele primării.

Se da citire art. 5.

D. Al. Marghiloman. Propune ca la finele art. să se adauge fraza : *cu drept de apel la judecătoria de ocol*.

D. ministrul primește.

Art. se votează astfel :

Art. 5. Judecătoria Comunală mai este în drept a judeca cu drept de apel toate contravențiunile polițienești, conform art. 385, 389 și 393 din codul penal și 163 din procedura penală, precum și toate casurile prevăzute de legea poliției rurale, cu drept de apel la judecătoria de ocol.

Art. 6, 7, 8, 9 și 10 se votează fără discuție precum urmează :

Art. 6. În fiecare oraș de reședință al sub-diviziunilor administrative ale judecătoriei se înființează căte o judecătorie de ocol, compusă dintr-un judecător, un ajutor și dintr-unul sau mai mulți copiști, după importanța localității și după trebuințele ce se vor simți.

In orașele Tulcea și Constanța tribunalele de prima instanță vor avea și atribuție de judecător de ocol.

Art. 7. Judecătorii de ocole vor avea același grad ierarhic ca și judecătorii de tribunal și vor suporta la aceeași condiție de admitibilitate și înaintare. El vor fi numiți dintr-acela cărăi au ocupat în magistratură funcțiunile de judecător, supleant, procuror sau substitut de tribunal; dintr-cei cărăi au functionat în calitate de judecător de pace cel puțin în timp de doi ani, și mai cu preferință dintr-licențială și doctorat în drept.

Ajutoarele se vor numi dintre persoanele care au servit în ramura judiciară ca grefier, judecător de pace sau ajutor de judecător de pace. Asemenea se pot numi dintră candidați cărăi vor justifica că au trecut cel puțin două esamene de drept sau dintră copiștii tribunalului având diploma de bacalaureat și cel puțin un an de service în tribunal.

Art. 8. Ajutorul judecătorului de ocol împlineste toate funcțiunile judecătorului în caz de lipsă a acestuia.

Ei poate fi trimisi de judecător în ceteră la fața locului de căte ori trebuință va cere.

Ajutorul nefiind trimis în ceteră, va asista la audiență cu vot consultativ, sau va ocupa cu lucrările de cancelarie.

Art. 9. Judecătorii de ocole au misiunea de a impăca pe părți în toate cazurile căreia se atribuiesc prin prezenta lege, în prima sau ultima instanță, și în orice afaceri, chiar peste competența lor când părțile o cer.

Dacă impăciuitorăa îsbuteste, atunci judecătorul de act despre aceasta la mâna părților, în formă obișnuită a cărților de judecător. Dacă nu îsbuteste, atunci judecătorul procedează la judecare causei conform legii.

Art. 10. Părțile înaintea judecătoriei de ocol pot să fie asistate de căte un arbitru voluntar, care împreună cu judecătorul se vor săli să le împace; arbitrii vor lua parte la judecare împreună cu judecătorul, însă nu cu vot consultativ.

Se da citire art. 11, care sună astfel :

Art. 11. Arbitrii vor trebui să cunoască limba română : numele lor vor putea fi comunicate judecătorului chiar în ziua în-

fășierei. Arbitrii se vor aduce de părții, fără anume cităjini sau alte formalități. El nu vor fi luati dintre persoanele care fac obiceiul profesiei de avocat.

D. Paladi propune un amendament susținut și de d-l N. Ionescu ca să se steargă cuvintele diu urmă : *Ei nu vor fi etc.*

D. Stătescu și Vulturescu combată acest amendament.

Art. Se votează astfel :

Art. 12. se votează fără discuție, precum urmează :

Art. 12. La casă când părțile său una din ele nu ar usa de facultatea de a veni la înfășierea causei cu arbitrii sus numiți, judecătorul va judeca singur și fără concursul lor.

Se dă citire art. 13.

D. Al. Marghiloman propune un amendament înțelește că în orașele unde există judecătorii

CASA DE SCHIMB
I. M. FERMO
27., STRADA LIPSCANI, 27.

CURSUL BUCURESCI

6 Martie 1886

5% Rente amortizabila	97 1/4
5% Renta perpetua	95
6% Oblig. de stat	89 1/4
6% Oblig. de st. druman de fer	89
7% Secis. fane. rurale	103
7% Secis. fund. rurale	88 1/2
7% Secis. fane. urbane	99
8% Secis. fund. urbane	92
5% Secis. fane. rurale	83 1/4
5% Imprumutul comunul	75
Oblig. Casei pens. (la 10 dob.)	215
Imprumutul cu prelungire	22
Actunii bancii nationale	1418
Actunii bancii române	277
Nationalitate	238
Credit mobilier	—
Construcții	497
Fabrica de hârtie	—
Argint contra aur	14.90
Bilete de Banca, contra aur	14.90
Florin austriac	2.01

CURSUL DIN VIENNA

Napoleonul	9.95
Ducatul	5.94
Lose otomane	20.20
Rubla hârtie	126
CURSUL DIN BERLIN	—
Renta Amort.	98.80
Obligationi noui 6% C. P. R.	101
" " 5%	102.40
Rubla hârtie	204.30
CURSUL DE PARIS	—
Renta Româna	95
Losă otomane	40
Schimb	—
Paris 3 luni	—
" " la vedere	102.80
Londra 3 luni	—
" " la vedere	102.80
Berlin 3 luni	—
Vienna la vedere	—

PRIMA IMPERIALA REGALA PRIVILIGIATA

SOCIETATEA DE NAVIGATIUNE CU VAPOARE PE DUNARE

INTINERARIU

Valabil de la 28/9 Ianuarie 1886 pînă la altă dispoziție

NB. Orele de plecare mai jos arătate sunt să se înțeleagă aproximativ și se schimbă după circumstanțele timpului și apelor: în nici un caz însă vapoarele nu vor pleca de la stațiuni mai înainte de orele indicate în acest întinerariu.

Pornirea vapoarelor de la stațiuni va avea loc după ordologurile agentilor.

CURSELE VAPOARELOR DE POSTA

Plăcere în jos, de la	—
Orsova	Luni Joi 3 p. m.
Severin	Martă Vineri 5 a. m.
Galați	— 10,10
Vidin	— 10,35
Lompalanca	— 12,40 p. m.
Rahova	— 3,15
Bechet	— 3,30
Corabia	— 5,30
Nicopel	— 7
Măgurele	— 7,20
Sistov	— 9,10
Zimnicea	— 9,25
In Ruscinec	— 11,30
de la Ruscinec	— 11,30
Mere, Sâmbătă	— 6 a. m.
Giurgiu	— 10
Turtucaia	— 12,15 p. m.
Oltenia	— 42,20
Silistra	— 2,15
Ostrov	— 3,15
In Braila	Joi Duminica dîmînăea
Galati, 5 Februarie st. nr. 1886,	—

Inspectoratul Agentilor Dunari de Jos.

MOSII DE VANZARE

MOSIA RIEA NOUA din județul Teleorman, plasa Teleorman, comuna Riea. Mosia are 200 st. masa său aproape 400 pogoane. Este de arădat a 200 galbeni și se intinde pînă în bătătirea celei de a II-a stație a eai ferate Costești-Turnu-Măgurele. Doritorii se pot adresa la D. Gr. G. Păușescu, str. Clementei No. 2, unde vor vedea planul și vor lua ori ce alte lămuriri.

DE VANZARE SAU DE INCHIRIAT

O casă mare cu două etaje, încăpătoare pentru două familii, având 20 camere, 2 bucatării, 2 pivnițe, 2 grăduri, soprîn de 3 trăsuri, curte spatioasă, etc.

Asemenea de vânzare un loc de casă, având 17 metri lăță, 34 fund.

A se adresa strada Biserica Amzei, 6.

NICOLAE A. PAPADAT

ADVOCAT

Strada, Biserica Ieni, 8 bis.

DEPOSIT GENERAL

DE

IPSOS ROMAN

CIMENT ENGLS DE PORTLAND

MARCA „URSUL ALBASTRU“

Doritorii să se adreseze la secția comercială a Bâncii Prevedere, BUCURESTI

No. 15, STRADA DOAMNEI, 15.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—